

H.M. Kong Frederik IX's nytårstale

Taler

H.M. Kong Frederik IX
Danmarks regent

Dato

1. januar 1955

Sted

Christian 7. Palæ,
Amalienborg

Hver Gang vi staar ved Indgangen til et nyt Aar, er det naturligt baade at se tilbage paa, hvad det svundne Aar bragte, og tillige sammenfatte vore Ønsker og Haab til det Aar, som nu begynder.

For de enkelte Mennesker vil Bedømmelsen af det gamle Aar jo være vidt forskellig, alt efter som Livsvilkaarene har formet sig. Vi kan ikke alle have naaet de Maal, vi satte os, eller have faaet vore Ønsker opfyldt. Medens nogle har faaet Fremgang og Lykke, maaske udover, hvad de havde turdet haabe, har Aaret for andre bragt baade Sorger og Skuffelser, ja, maaske Tilskikkelser, der helt har ændret deres Tilværelse. Med megen Medfølelse tænker jeg her paa de mange, der i det gamle Aar og særlig ved Ulykkerne lige op under Jul mistede deres Kære.

Naar Dronningen og jeg ser tilbage paa det Aar, der svandt, har vi Grund til at være dybt taknemmelige over alt, hvad vi og vore Børn har mødt af Tillid og Sympati, og jeg benytter Lejligheden til at udtale vor varmeste Tak herfor. Tak til enhver, som paa den ene eller den anden Maade i Aarets Løb har givet Udtryk for Hengivenhed og Trofasthed imod os. Vi føler dette som en stor Støtte og Opmuntring i vor Gerning.

I det kommende Aar passerer vi 10 Aars Dagen for Krigens Ophør og Danmarks Befrielse fra den tyske Besættelse. Naar vi tænker tilbage paa de Dage, da Mørklægningsgardinerne baade bogstaveligt og i overført Betydning blev revet til Side, og tænker paa vore Haab og Ønsker dengang, hvor Friheden, Freden og Forstaaelsen mellem Menneskene stod for os som Maal, der maatte være inden for Rækkevidde, maa vi nu, 10 Aar efter, erkende, at de høje Maal, vi satte os, har vi endnu ikke evnet at naa. Selv om vi og vort Land i endnu større Grad end tidligere er afhængige af Omverdenen, har vi ikke Lov til at dæmpe vor Samvittigheds Røst med Henvisning hertil, men maa erkende, at Fejlene

ogsaa er at søge hos os selv.

Skal vi imidlertid haabe paa lysere Tider - og det skal vi - kan det ikke nytte at hengive sig til Mismod over, hvad der er forspildt, eller opgivende lægge Hænderne i Skødet; men vi maa prøve paa med Optimisme at gaa i Lag med Tidens krævende Oppaver og i vor Færden vise Fordragelighed og Hensyntagen til hverandre. Den Mentalitet der kun tænker paa at kræve sin Ret, og mere til, og som afføder Vold og Brutalitet, maa vi overalt og paa alle Omraader saavel i vor daglige Færden som i de større Forhold være med til at bekæmpe, saa at Pligtfølelse, Arbejdsglæde og Offervilje kan blive sat i Højsædet, og Følelsen af Fællesskab kan præge vort Samfund.

Det skal da være mit Ønske for det nye Aar, at vi - og jeg tænker her ogsaa paa Færøerne og Grønland - ved fælles Virke maa opleve Fremgang for vort Folk, og at Freden, Friheden og Forstaaelsen mellem Menneskene fra at være fjerne Maal maa blive til nære Realiteter for os.

Jeg ønsker Lykke og Velsignelse over ethvert Hjem i Danmark, paa Færøerne og i Grønland og over alle Danske uden for Rigets Grænser, som viser Trofasthed mod deres gamle Land og mod det danske Sprog. En særlig Hilsen sender jeg alle vore Søfolk med Tak for Aaret, der svandt og med Ønske om Held og Lykke i der nye Aar. Alle disse Ønsker vil jeg da til Slut samle i dette ene:

Gud bevare Danmark.

Tags

Kongehuset, Nytårstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/kongens-nytaarstale-1955>